РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
5 У. 17355/13
22.09.2016. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „А.А.” доо из ..., улица ... ..., против туженог Градског већа града Јагодине, ради поништаја решења, број: 355-83/13-01-1 од 11.10.2013. године, у предмету локалне комуналне таксе за држање апарата за игру, у нејавној седници већа, одржаној дана 22.09.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА**, **ПОНИШТАВА** решење Градског већа града Јагодине, број: 355-83/13-01-1 од 11.10.2013. године и предмет **ВРАЋА** надлежом органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Градско веће града Јагодине, да тужиоцу "А.А.” д.о.о. из ..., накнади трошкове управног спора у износу од 2.290,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Одељења за инспекцијске послове града Јагодине-Комуналне инспекције, број 355-83/13-06 од 22.04.2013. године, којим је у тачки 1. диспозитива, таксеном обвезнику, овде тужиоцу, утврђена обавеза плаћања таксе за држање средстава за игру (“забавне игре”), у објекту С.У.Р. "Б.Б.” у ..., улица ... број ... и то за период од 01.02. до 31.12.2013. године за 19 апарата за игру и један рулет, у месечном износу од 189.540,00 динара, што на годишњем нивоу износи укупно 2.084.940,00 динара. Према тачки 2. диспозитива, месечну обавезу из претходне тачке овог решења, тужилац ће платити до петог у месецу за претходни месец на жиро рачун, модел и позив на број ближе наведен у истој, а по извршној уплати уплатницу доставити на увид Комуналној инспекцији града Јагодине. Према тачки 3. диспозитива, на износ утврђене обавезе који није плаћен у прописаном року, плаћа се камата обрачуната у складу са одредбама Закона о порезу на доходак грађана. Тачком 4. диспозитива је одређено да таксена обавеза траје док се у писаном облику не одјави. Тачком 5. диспозитива је одређено да ако таксени обвезник у остављеном року не уплати своју обавезу, наплата ће се извршити принудним путем, с тим да трошкови принудне наплате падају на терет тужиоца, док према тачки 6. диспозитива, жалба не одлаже извршење решења.

У тужби, поднетој Управном суду дана 04.11.2013. године, те допунама исте од 19.02.2014. године и 23.06.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да је Управни суд својом пресудом 3 У 10411/13 од 29.08.2013. године, поништио решење туженог број 355-83/13-01-1 од 10.06.2013. године, којим је била одбијена жалба тужиоца, против решења првостепеног органа од 22.04.2013. године, којим му је била утврђена обавеза плаћања таксе за држање средстава за игру "забавне игре" у износу од 2.084.940,00 дин., са разлога битне повреде поступка, а да је поступајући по примедбама Управног суда тужени орган овде оспореним решењем, поново одбио жалбу тужиоца, као неосновану. Указује да је приређивач игара на срећу овлашћен за приређивање игара на срећу на аутоматима на основу решења Министарства финансија Републике Србије-Управе за игру на срећу, број 424-01-166/2011-02 од 22.11.2011. године са трајањем лиценце од 12.06.2011 до 12.06.2014. године, а да се играма на срећу у смислу члана 3. Закона о играма на срећу, не сматрају забавне игре на рачунарима, симулаторима, видео-аутоматима, флиперима и другим сличним направама, које се стављају у погон уз помоћ новца или жетона, као и пикадо, билијар и друге сличне игре у којима се учествује уз наплату, а у којима учесник не може остварити добитак у новцу, стварима, услугама или правима, већ право на једну или више бесплатних игара исте врсте. Како је тужени у својој Одлуци о локалним комуналним таксама, а која је по мишљењу тужиоца у супротности са Законом о играма на срећу, својевољно измислио нову категорију "апарати за игре са новчаним добитком", како би остварио наплату таксе иако таква врста апарата не постоји у поменутом Закону о играма на срећу, а ни у било ком другом закону, то тужилац предлаже да суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање, као и да обавеже тужени орган да му накнади трошкове управног спора у висини таксе за тужбу и одлуку по одмерењу суда.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима наведеним у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

По оцени навода у тужби, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списа предмета ове управне ствари произлази да је тужени орган у поступку, који је претходио доношењу оспореног решења, а поступајући у извршењу пресуде Управног суда 3 У 10411/13 од 29.08.2013. године, утврдио да је првостепени орган донео решење у складу са важећим одредбама члана 6. и 7. Одлуке о локалним комуналним таксама и Тарифног броја 5. тачка 1. алинеја 3. и 4., који је саставни део ове одлуке.

Међутим, по оцени суда, основано се у тужби оспорава законитост решења туженог органа, јер је исто донето уз повреде правила поступка из члана 235. став 2., а у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

Како је одредбом члана 6. став 1. тачка 5. Одлуке о локалним комуналним таксама ("Службени гласник града Јагодине", број 2/13), прописано да се локалне комуналне таксе уводе за: држање средстава за игру ("забавне игре"), а из списа предмета се не може утврдити, на основу чега је управни орган закључио да се у конкретном случају ради о апаратима за забавне игре, за које у складу са цитираном одредбом Одлуке постоји обавеза

плаћања локалне комуналне таксе, а не о апаратима за игре на срећу, то суд није у могућности да оцени законитост оспореног решења. Ово са разлога што је тужилац у жалби истицао да нема апарате за "забавне игре", већ апарате за коцкање са новчаним добитком, а који наводи нису оцењени од стране туженог органа, па је стога тужени орган учинио повреде правила поступка из члана 235. став 2., а у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку.

У поновном поступку, управни органи су у обавези да делатност тужиоца, као и врсту апарата које поседује, цене имајући у виду одредбу члана 2. Закона о играма на срећу, која регулише појам игара на срећу, као и одредбу члана 3. истог закона, која регулише појам забавне игре, а у зависности од утврђеног чињеничног стања у конкретном случају, зависи и да ли тужилац има обавезу плаћања локалне комулане таксе из члана 6. наведене Одлуке.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), стим што су примедбе и правна схватања суда, изнети у овој пресуди обавезујући за тужен орган у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног закона.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, суд је нашао да је исти основан па је тужиоцу признао трошкове на име таксе на тужбу у износу од 390,00 динара и таксе на пресуду у износу од 1.900,00 динара, а на основу Тарифног броја 28. и 29. Таксене тарифе ("Службени гласник РС", бр. 28/94...93/12), па је применом оредбе члана 153. ст. 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 и 55/14), која се примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, одучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.09.2016. године, 5 У. 17355/13

Записничар
Снежана Николић,с.р.

Председник већа - судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ/АМ